

Ritkán taxizok, így nem mondhatom, hogy jártas vagyok az árakban, illetve Udvarhely területén még kapásból sem tudom a különböző távolságok tarifáját. Nem is érdekel.

Viszont vannak taxisok, akik kikövetelik, hogy tisztába legyek, ha nem akarom, hogy a pénztárcám bánja a fuvar. Nemrég úgy hozta a helyzet, hogy igénybe vettem az egyik helyi taxitársaság szolgáltatását. Nem volt nagy a fuvarozandó táv, mindössze a Lejtő utca sarkától a Templom utcába kellett kiérjek.

Telefonon hívtam, felvett, félúton vettem észre, hogy nem indította el az órát. Most akkor mi

van? Mennyi is lesz az annyi? Kíváncsian vártam a végét. Megérkezünk, majd közli a sofőr, hogy öt lej.

Fizetés közben érdekes párbeszéd hangzik el:

- Mennyi most a szállítás kilométere?
- Ennyi.
- Mennyi?
- Há' ez ennyibe kerül, öt lej.
- Rendben, de nem kellene órát kapcsolni?
- Akkor is ennyi.
- Ezt is értem, de kilométere mennyibe kerül?
- Két lej. Csak az két lej, hogy elindítom az órát..., plusz kilométere megint két lej, de ez így is ennyi lesz.
- Aham... akkor miért nem indítja az órát?
- Indíthatom, de akkor is ennyibe jön ki, ez alatt nem fuvarozunk.
- Akkor legközelebb indítsuk! – kijelentéssel válunk el békésen.

□

Három kiló pityóka ára

Nem kell nagy matekosnak lenni, hogy kiszámoljuk a két lejes alapidíj mellett másfél kilométer utazásra való pénzünk maradna az öt lejből. Egy egyszerű méréssel [leellenőrizve a Google pedometer-ével](#) kijön, hogy a taxissal megtett távunk **0,75 km körül van**

Igazából **nem a pluszba kifizetett három kiló pityóka ára fáj**, vagy az, hogy oda vissza utat fizettem, hanem a hozzáállás. Örökösen a változásról beszélünk, és azt fújjuk, hogy bezzeg nyugaton, de hogy legyen változás, ha mi sem akarunk változni.

Nem az egy lej ötven baniról van szó. Ezt az ember amúgy is ráhagyja, főleg ha kis távon utazik. Ha meg nagyon, akkor azért. De miért kell egy egyszerű taxizásnál is arra figyeljek, hogy ne verjenek át?

Tudom. A rendszer, az állam, mind-mind hibás, **csak mi nem**. Mert ha számlát ad, akkor azzal el kell számoljon, adózzon, stb. és az már neki nem jó és nem jövedelmező. Ezt elhiszem, még meg is értem egy bizonyos szintig, de nem érzem, hogy ez az utas problémája kell legyen.

Optimista vagyok, bízom abban, hogy egyszer majd úgy fizetek, hogy előtte a számlát nyújtják és a visszajárót sem kell megszámlajam, csak kiviegyem a jattot belőle és odaadjam. Mert tudom, hogy szolgáltatást vettem és kaptam, nem átverést.